

Beszámoló

A Katonaorvosok és Katonagyógyszerészek Nemzetközi Szövetségének fiatal katonaeorvosok részére rendezett 5. Továbbképző Tanfolyamáról
(1970. szeptember 14—24.)

A Katonaorvosok és Katonagyógyszerészek 1921-ben alapított Szövetsége a második világháború előtt katonaeorvosi intézet létrehozását határozta el. Ez az 1959 óta minden második—harmadik évben megrendezésre kerülő katonaeorvosi tanfolyamban realizálódott. Az első Svájcban rendezték, majd Spanyolország, Olaszország és Nyugatnémetország látta vendégül a tanfolyamot. 1970-ben ismét a svájci hadsereg egészségügyi szolgálata vállalta a rendező szerepét.

Az idei tanfolyamot a Biel városa feletti hegyen, Magglingenben, a szövetségi testnevelési iskolán tartották meg. A tanfolyam parancsnoka *Käser altbgy.*, a svájci hadsereg egészségügyi csoportfőnöke volt, törzsét svájci katonaeorvosok alkották.

A tanfolyamon — a meghívott vendégeken és előadókon kívül — 32 ország képviselésében 84 katonaeorvos vett részt. Szép számmal jelentek meg a felszabadult gyarmati országok katonaeorvosai is. A hallgatókat, az általuk előzetesen megadott nyelvismereti adatok alapján — nyelvi csoportokba osztották be. A csoportok vezetői svájci orvosfőnökök voltak.

Az előadásokat közösen tartották, a szemináriumokat a három hivatalos nyelv szerint 3 csoportban (angol, francia, német). Az előadások teljes szövegét, legkésőbb aznap reggel, mindhárom nyelven, írásban kiadták. Az előadók (egyetemi tanárok, egészségügyi csoportfőnökök) német, angol vagy francia nyelven adtak elő.

A tanfolyam parancsnoksága mind az általános napirend, mind az előadások és szemináriumok időbeosztásának betartására nagy gondot fordított. Ennek volt köszönhető, hogy 4 nap alatt 16 előadást és 4 szemináriumot zökkenőmentesen lehetett lebonyolítani, és futotta az időből négy, többórás sportfoglalkozásra is. A fegyelmezett törzsmunka és jó szervezés bizonnyal hozzájárult ahhoz, hogy a tanfolyam zavaró esemény nélkül, tervszerűen zajlott le.

A tanfolyam hivatalos foglalkozásai során az érintkezés általában a szokásos katonai formaságok szerint történt, a szabad foglalkozás, szabadidő során kötetlen, kollegiális keretek között találkoztak hallgatók, előadók és a törzs tisztjei.

A tanfolyam parancsnoka megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy a szakmai ismeretek elmélyítésén kívül fontos feladatnak tartják a különböző nemzetiségű orvostisztek közötti baráti érzések ápolását. Ennek érdekében három alkalommal kirándulást szerveztek Svájc különböző vidékeire és városaiba. Ezeket azonban mindannyiszor katonai bemutatókkal, nemzetközi intézmények meglátogatásával kötötték egybe. Így került sor a katonaeegészségügyi felszerelés tanulmányozására, módunk nyílt alaposan tanulmányozni az egészségügyi újoncképző iskola munkáját, és betekintést nyerhettünk a Nemzetközi Vöröskereszt, a svájci Vérvtranszfúziós Szolgálat munkájába. Az egyik kirándulás alkalmával a polgári és katonai hegyi mentőszolgálat tartott bemutatót, a másikon végigvezettek egy most elkészült szükségkórházban, végül megtekintettünk egy harcgyakorlatot is. Fogadást adott a tanfolyam tiszteletére a svájci Szövetségi Tanács és több város tanácsa, valamint vendégül láttak bennünket a legnagyobb svájci gyógyszergyárak.

Az előadások zöme a tábori sebészet kérdéseivel foglalkozott, azonban helyet kapott a katonai pszichiatria, a tábori belgyógyászat és szervezés mellett orvos-történeti jellegű előadás is.

Az előadások, a program szerinti sorrendben a következők voltak:

Augustin A. vörgy. (Románia): Urogenitalis sérülés ellátása tábori körülmények között.

Koleszov A. P. vörgy. (Szovjetunió): Mellkasi sérülések ellátása.

Allgöwer M. prof. (Svájc): Egési toxinok.

Nissen R. prof., Rosetti M. prof. (Svájc): A tábori sebészet fejlődése.

Udjus L. vörgy. (Norvégia): Egészségügyi szolgálat országhatárainkon kívül.

Eldar R. ezds. (Izrael): Harci sérültek első ellátása.

Fanconi G. prof. (Svájc): Az alultápláltság és túltápláltság problémája.

Bleuler M. prof. (Svájc): Az életveszély és kimerültség hatására fellépő pszichikai reakciók.

Krayenbühl H. prof. (Svájc): Koponyasérülések ellátása a különböző szintű segélyhelyeken.

Juillet P. ezds. (Franciaország): Az újoncok pszichiatriai alkalmassági vizsgálata a francia hadseregben.

Juillet P. ezds. (Franciaország): A katonai klinikai kriminológia problémái.

Errard E. vörgy. (Belgium): A genfi konvenciók és a sérülteket szállító helikopterek jogvédelme.

Rivier J.—L. prof. (Svájc): Szívritmuszavarok fiataloknál.

Messerschmidt O. alez. (NSZK): Kombinált sérülések.

Bornhaupt O. alez. (NSZK): Audiovizuális kiképzési eszközök.

Douglas W. K. ezds. (USA): Az űrrepülés élettani vonatkozásai.

A szemináriumok kiemelt, valamelyik előadáshoz csatlakozó kérdéssel foglalkoztak. Így például megtagyargalásra került az egészségügyi kiképzés problematikája, a pánikreakció és leküzdésének kérdése, az első orvosi segély harcrendi helyének megválasztása. Szó esett e megbeszéléseken a katona-sportorvosi tevékenységről, a csapatnál előforduló sürgős beavatkozást igénylő esetekről, a shock-talanításról.

Az előadások és szemináriumok levezetésének módja a tudományos kongresszusokéra emlékeztetett. Az ülések vezetője, *Schweizer ezds.*, a bázeli egyetem belgyógyász professzora, mindvégig gondosan ügyelt a hozzászólások és szemináriumi viták tudományos jellegére. Mindannyiszor elérte, hogy a vitát a különböző nézetek tisztázása — és ha lehet egy nevezőre hozása — után időben lezárhatta.

A tanfolyam légköre mindvégig baráti, kollegiális volt, amiben nem elhanyagolható szerepet játszott a hagyományos svájci vendégszeretet, vendéglátóink tapintatos, odaadó munkája. A fiatal katonaorvosok 5. Továbbképző tanfolyama hozzájárult a békés egymás mellett élés elvének a népek barátsága szellemében történő megvalósulásához.

Novák János dr. o. alez.